

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Trobar Jesús en el lloc de treball .....

L'evangeli d'aquest diumenge és el de la pesca miraculosa. Els deixebles de Jesús tenien l'obligació de sostenir les seves famílies amb el fruit del seu treball; l'acompanyament que havien fet del Mestre no els eximia pas d'aquesta obligació primària. Mitjançant el treball obtenim els recursos per a portar una vida digna i, a més, col·laborem amb la obra creadora de Déu. El treball de cada dia és oració, és el camí de santedat que marca Déu, el lloc on manifesta el seu pla. Les ensenyances de l'Evangeli i la tradició de l'Església ens conviden a cultivar una espiritualitat molt realista que, en paraules de sant Ignasi de Loiola, ens porti a «buscar i a portar a Déu en totes les coses».

L'espiritualitat no pot ser una força que ens condueixi a una fuga de la realitat, sinó una motivació per un compromís amb la transformació del món. Els deixebles pescadors van trobar Jesús en les seves tasques quotidianes; nosaltres l'hem de trobar a la llar, a la oficina, en el lloc de treball. Diu el «Compendi de la Doctrina Social de l'Església» que «el treball humà, orientat cap a la caritat, es converteix en mitjà de contemplació, es transforma en oració devota, en vigilant asceti i en anhelant esperança del dia que no té ocàs». Tant de bo que no visquéssim cap activitat humana al marge de la nostra fe, sinó que tinguéssim una visió integradora de l'existència.

Diumenge III de Pasqua | Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols (5,27b-32.40b-41)

En aquells dies, els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes [...].»

Salm responsorial (Salm 29)

Amb quin goig us exalço, Senyor!

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (21,1-19)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills del Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n

vaig a pescar.» Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix. Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

2

full

Poc o massa? | Mn. Marc Majà i Guiu

Avui, vora el llac de Tiberíades, els deixebles viuen un contrast increïble: passen de la decepció per no haver pescat res a la meravella d'una pesca abundantíssima. Fàcilment, aquests dos extrems (la misèria i l'abundància) podrien ser font de conflicte entre ells. Davant la misèria: desànim, acusacions i empipaments; davant l'abundància: orgull, rivalitats i protagonismes. Què és el que fa que els deixebles no caiguin en aquests perills de divisió?

La resposta és clara: Jesús ressuscitat és amb ells! La seva presència, fins i tot encara que inicialment no el reconeguïn, és l'únic que els salva del mal, de l'odi i de la divisió. En efecte, és Jesús qui fa que els deixebles no es quedin encallats en la de-

cepció, tot animant-los a tornar-ho a intentar: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» I és Jesús qui, en el fons, fa possible que la pesca miraculosa no estripi el treball dels deixebles: «tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà».

L'Evangeli d'avui ens brinda una oportunitat magnífica per a contemplar l'Església en missió. En tot temps l'Església es veu també amenaçada pel risc d'aquests dos extrems: el del desànim que porta a la paràlisi i als retrets; el de l'eufòria fàcil que porta a competitivitats i a mires exclusivament humanes.

Com en el cas de la pesca al llac de Tiberíades, només el Senyor salva l'Església d'aquests perills. Només ell ens rescata del pou del desànim.

El diumenge, dia del Senyor, centrat en l'Eucaristia |

Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Parlar del diumenge, més enllà del que anomenem «cap de setmana», és una de les fites que ens cal aconseguir als qui creiem en Crist. A poc a poc ha anant entrant el concepte de «cap de setmana», deixant d'anomenar el diumenge i, encara més, deixant-lo de viure. El diumenge, dia del Senyor, és la gran aportació que la fe cristiana ha fet a totes les cultures en les quals s'ha anat fent vida. El concepte d'un dia de descans, centrat en Déu i a favor de l'home, neix en la fe jueva. El dissabte en la fe jueva és sagrat. Els cristians, donat que Jesús va ressuscitar el primer dia de la setmana i en aquesta resurrecció es fa present la nova creació, tenim com a dia de sagrat i dia de repòs el primer dia de la setmana, que anomenem *dies Domini*, dia del Senyor, diumenge.

Recuperar, doncs, el diumenge ens és essencial, no sols per a mantenir la fe cristiana, sinó àdhuc per a mantenir la cultura cristiana amb tots aquells valors que coneixem. Molts arriben a pensar que els valors que tenim en la nostra cultura han nascut per ells mateixos i desconeixen que tenen una arrel: la fe cristiana. Si aquesta arrel deixés d'existir, els valors que ens configuren deixarien de tenir la saba que els manté; una altra cultura ben diferent es faria present; i ja anem veient cap on camina aquesta cultura sense Déu: quan Déu no hi és present, apareix una cultura en contra de l'home.

El diumenge és el dia del Senyor. Els cristians sa-

bem que no pot haver-hi diumenge sense la celebració de l'eucaristia dominical. Tota la litúrgia cristiana té el seu centre en el dia del Senyor, en el diumenge. El diumenge és la Pasqua setmanal. La festa de les festes dels cristians en el cicle de l'any litúrgic és la Pasqua. I la festa dels dies de la setmana és el diumenge. Els cristians revivim la pasqua cada diumenge. Com els deixebles de Jesús, el mateix dia de Pasqua, van viure la presència de Crist ressuscitat enmig d'ells, explicant-los l'Esclat i partint-los el Pa, l'Església reunida en cada lloc del món té la mateixa experiència: Crist és viu i present enmig de la comunitat cristiana.

Recuperar el diumenge com a dia del Senyor és una qüestió que ens implica a tots. A la nostra diòcesi, seguint el Pla Diocesà de Pastoral ens pertoca aquest any reflexionar sobre l'Eucaristia, amb el lema «Sigueu el que sou: el Cos de Crist!» I d'entre les accions concretes ens proposàvem aquesta: recalcar la importància del diumenge, dia del Senyor, centrat en l'Eucaristia. Què ens cal fer a tots per aconseguir recuperar el diumenge? Seria molt bo que tots els qui estimem Jesús ens féssim aquesta pregunta i intentéssim de fer quelcom, encara que sigui molt poc en relació amb la importància del tema. Preguar, convidar, exhortar, explicar, fer possible... són accions a l'abast de tots. Cada un de nosaltres ho ha d'intentar. No és aquesta una qüestió menor.

Agenda litúrgica de la setmana .....

14 □ Diumenge III de Pasqua

/ Cicle C. Sants Tiburci (+288) i Valerià (+260), màrtirs.

Lectures: Fets 5,27b-32.40b-41 / Salm 29 / Apocalipsi 5,11-14 / Joan 21,1-19

Litúrgia de les hores: Setmana III

15 □ Dilluns. Sant Abbó, bisbe.

Lectures: Fets 6,8-15 / Salm 118 / Joan 6,22-29

16 □ Dimarts. Santa Engràcia, màrtir (+303). Santa Bernadeta, verge (1844-1879).

Lectures: Fets 7,51 - 8,1a / Salm 30 / Joan 6,30-35

17 □ Dimecres. Sant Anicet, papa (155-166). Sant Esteve Harding, abat (1020-1134).

Lectures: Fets 8,1b / Salm 65 / Joan 6,35-40

18 □ Dijous. Sant Perfecte, màrtir (+850).

Lectures: Fets 8,26-40 / Salm 65 / Joan 6,44-51

19 □ Divendres. Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (+291).

Lectures: Fets 9,1-20 / Salm 116 /

Joan 6,52-59

20 □ Dissabte. Sant Sulpici, màrtir (?). Sant Adjutori, monjo (1069-1131).

Lectures: Fets 9,31-42 / Salm 115 / Joan 6,60-69

21 □ Diumenge IV de Pasqua /

Cicle C. Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109).

Lectures: Fets 13,14.43-52 / Salm 99 / Apocalipsi 7,9.14b-17 / Joan 10,27-30

Missatge de Pasqua del papa Francesc

Benvolguts germans i germanes de Roma i de tot el món: Felicitats Pasqua!

És una gran alegria per a mi poder-vos donar aquest anunci: Crist ha ressuscitat! Voldria que arribés a totes les cases, a totes les famílies, especialment allí on hi ha més sofriment, en els hospitals, en les presons... Voldria que arribés sobretot al cor de cadascú, perquè és allí on Déu vol sembrar aquesta Bona Nova: Jesús ha ressuscitat, hi ha esperança per a tu, ja no estàs sota el domini del pecat, del mal. Ha vençut l'amor, ha triomfat la misericòrdia. La misericòrdia de Déu sempre venç.

També nosaltres, com les dones deixebles de Jesús que van anar al sepulcre i el van trobar buit, podem preguntar-nos quin sentit té aquest esdeveniment (cf. Lc 24,4). Què significa que Jesús ha ressuscitat? Significa que l'amor de Déu és més fort que el mal i la mort mateixa, significa que l'amor de Déu pot transformar les nostres vides i fer florir aquestes zones de desert que hi ha en el nostre cor. I això ho pot fer l'amor de Déu. Aquest mateix amor pel qual el Fill de Déu s'ha fet home, i ha anat fins al fons per la senda de la humilitat i del lliurament de si, fins a davallar als inferns, a l'abisme de la separació de Déu, aquest mateix amor misericordiós ha inundat de llum el cos mort de Jesús, i l'ha transformat, l'ha fet passar a la vida eterna. Jesús no ha tornat a la seva vida anterior, a la vida terrenal, sinó que ha entrat en la vida gloriosa de Déu, i hi ha entrat amb la nostra humanitat, ens ha obert a un futur d'esperança.

Heus aquí el que és la Pasqua: l'èxode, el pas de l'home de l'esclavitud del pecat, del mal, a la llibertat de l'amor i la bondat. Perquè Déu és vida, només vida, i la seva glòria som nosaltres: és l'home viu (cf. sant Ireneu, *Adv. haereses*, 4,20,5-7).

El poder de la Resurrecció s'ha de posar en pràctica en tots els temps i moments de la nostra vida

Benvolguts germans i germanes, Crist va morir i va ressuscitar una vegada per sempre i per tots, però el poder de la resurrecció, aquest pas de l'esclavitud del mal a la llibertat del bé, ha de posar-se en pràctica en tots els temps, en els moments concrets de la nostra vida, en la nostra vida quotidiana. Quants deserts ha de travessar l'ésser humà també avui! Sobretot el desert que està dintre d'ell, quan hi falta l'amor de Déu i del proïsme, quan no som conscients de ser custodis de tot el que el Creador ens ha donat i ens dóna. Però la misericòrdia de Déu pot fer florir fins la terra més àrida, pot fer revivre fins i tot els ossos secs (cf. Ez 37,1-14). Heus aquí, doncs, la invitació que us faig a tots: Acolim la gràcia de la Resurrecció de Crist. Deixem-nos renovar per la misericòrdia de Déu, deixem-nos estimar per Jesús, deixem que la força del seu amor transformi també les nostres vides; i fem-nos instruments d'aquesta misericòrdia, lleres a través de les quals Déu pugui regar la terra, custodiar tota la creació i fer-hi florir la justícia i la pau. Així, doncs, demanem a Jesús ressuscitat, que transforma la mort en vida, que canviï l'odi en amor, la venjança en perdó, la guerra en pau. Sí, Crist és la nostra pau, i implorem per mitjà d'ell la pau per al món sencer.

Desigs de pau per al món sencer

Pau per a l'Orient Mitjà, en particular entre israelians i palestins, que tenen dificultats per a trobar el camí de la concòrdia, perquè reprenen les negociacions amb determinació i disponibilitat, amb la finalitat de posar fi a un conflicte que dura ja massa temps. Pau per a l'Iraq, i que cessi definitivament tota violència, i, sobretot, per a l'estimada Síria, per a la seva població afectada pel conflicte i per a tants refugiats que estan esperant ajuda i consol. Quanta sang vessada! I quant dolor s'ha de causar encara, abans que s'aconsegueixi trobar una solució política a la crisi? Pau per a l'Àfrica, escenari encara de conflictes sanguinants. Per a Mali, perquè torni a trobar unitat i estabilitat; i per a Nigèria, on lamentablement no cessen els atemptats, que amenacen greument la vida de tants innocents, i on moltes persones, fins i tot nens, són ostatges de grups terroristes. Pau per a l'est la República Democràtica del Congo i la República Centreafricana, on molts es veuen obligats a abandonar les seves llars i vi-

uen encara amb por. Pau a l'Àsia, sobretot a la península coreana, perquè se superin les divergències i maduri un renovat esperit de reconciliació.

Pau a tot el món, encara tan dividit per la cobdícia dels qui busquen fàcils guanys, ferit per l'egoisme que amenaça la vida humana i la família; egoisme que continua en el tràfic de persones, l'esclavitud més estesa en aquest segle XXI. Pau a tot el món, trencat per la violència lligada al tràfic de drogues i a l'explotació iniqua dels recursos naturals. Pau a aquesta Terra nostra. Que Jesús Ressuscitat porti consol als qui són víctimes de calamitats naturals i ens faci custodis responsables de la creació.

Benvolguts germans i germanes, a tots els qui m'escolten a Roma i a tot el món, els adreço la invitació del salm: «Doneu gràcies al Senyor perquè és bo, / perquè és eterna la seva misericòrdia. / Que respongui la casa d'Israel: / "La seva misericòrdia és eterna"» (Sl 117,1-2). Benvolguts germans i germanes vinguts de totes les parts del món i reunits en aquesta plaça, cor de la cristiandat, i tots els qui esteu connectats a través dels mitjans de comunicació, us renovo la meva felicitació: Bona Pasqua! Dueu a les vostres famílies i els vostres països el missatge d'alegria, d'esperança i de pau que cada any, en aquest dia, es renova amb vigor. Que el Senyor ressuscitat, vencedor del pecat i de la mort, us reconforti a tots, especialment als més febles i necessitats. Gràcies per la vostra presència i pel testimoniatge de la vostra fe. Un pensament i un agraïment particular pel do de les belles flors, que provenen dels Països Baixos. Repeteixo a tots amb afecte: Crist ressuscitat us guï a tots vosaltres i a la humanitat sencera per sendes de justícia, d'amor i de pau.

Sense la gràcia de Déu no podem fer res

Crist ha vençut el mal de manera plena i definitiva, però ens correspon a nosaltres, als homes de tots els temps, acollir aquesta victòria en la nostra vida i en les realitats concretes de la història i de la societat. Per això em sembla important subratllar el que avui demanem a Déu en la litúrgia: «Oh Pare, que feu créixer la vostra Església donant-li sempre nous fills, concediu als vostres fidels que expressin en la seva vida el sagrament que han rebut en la fe.» És veritat, el baptisme que ens fa fills de Déu, l'Eucaristia que ens uneix a Crist, han de convertir-se en vida, és a dir, traduir-se en actituds, comportaments, gestos i opcions. La gràcia continguda en els sagraments pasquals és un potencial de renovació enorme per a l'existència personal, per a la vida de les famílies, per a les relacions socials. Però tot passa a través del cor humà: si jo em deixo tocar per la gràcia de Crist ressuscitat, si li permeto que em canviï en aquest aspecte meu que no és bo, que pot fer-me mal a mi i als altres, jo permeto a la victòria de Crist que s'afirmi en la meva vida, que estengui la seva acció benèfica. Aquest és el poder de la gràcia! Sense la gràcia no podem fer res. I amb la gràcia del baptisme i de la comunió eucarística puc arribar a ser instrument de la misericòrdia de Déu. Expressar en la vida el sagrament que hem rebut: heus aquí, benvolguts germans i germanes, la nostra obstinació quotidiana, però diria també la nostra alegria quotidiana! L'alegria de sentir-nos instruments de la gràcia de Crist, com sarments del cep que és ell mateix, animats pel seu Esperit! *(Aquest darrer paràgraf correspon al «Regina coeli» del dilluns de Pasqua.)*

Crònica de la segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost (IV)

El divendres dia 9 de novembre el senyor bisbe el passà també a Sant Hilari. Començava reunint-se amb la comissió organitzadora del famós «Viacrucis vivent», que es fa el Divendres Sant, amb molta afluència de gent. Després visità el col·legi de Sant

Josep. Parlà amb els alumnes per grups i respongué a les preguntes que anaven fent. També es reuní amb l'equip directiu i amb els professors de religió. A la tarda visitava la residència de la gent gran.

La visita pastoral a Santa Coloma de Centelles va començar el dijous dia 8 de novembre, anant, el bisbe, al col·legi dels Sagrats Cors, parlant a les classes, a l'equip directiu i als professors de religió. També compartí detingudament amb la comunitat de Germanes dels Sagrats Cors.

El dissabte dia 10, al matí, el prelat anà, amb el senyor rector, Mn. Josep Alaró i Sala, a Sant Pere de Bertí. Es trobà amb la gent i es resà el credo a l'església. Tornà a dinar a la residència de gent gran amb el senyor alcalde i visità malalts a domicili.

A les cinc de la tarda es reuní amb un bon grup de col·laboradors de la parròquia de Centelles. Fou una trobada bonica, especialment centrada en la catequesi, ja que, en l'estat actual de la nostra societat, a tots ens preocupa la transmissió de la fe a les generacions joves.

Al vespre, el pastor diocesà era a Sant Jaume de Viladover. El rector actual és el capellà congolès Mn. Martin Kabamba, que ens esperava al davant de la bella església romànica. Era ja ben fosc. Dues palanganes de brases enceses donaven ambient acollidor. La gent anà venint a la missa estacional. El bisbe explicà el bonic evangeli de Mc 12, del diumenge XXXII de durant l'any. Que bonic el gest generós de la vídua donant les dues monedes a la sala del tresor! «Ha donat tot el que tenia», diu Jesús, com canonitzant-la pels segles dels segles. Després de la benedicció amb la custòdia i els agraïments, es creà molt bon ambient al voltant del foc on es rostia la botifarra.

La generositat | Teresa Medina Casanovas

La generositat ve de generar, és a dir, engendrar, disposat a esforçar-se i a sacrificar-se pel bé dels altres; per tant, és generós aquell que valora el que fan els altres.

Les terres poden ser generoses per la seva fertilitat. Les persones són generoses si és donen als altres.

El contrari de la generositat pot ser l'avarícia, amagar el cap sota l'ala i viure ocult per tal que els altres no et demanin res.

Dóna més satisfacció i és més agradable relacionar-te amb les persones afables i generoses.

Es un do que traspua sense voler i es transmet en una sola paraula.

Orientacions per a tenir cura del presbiteri, vasos sagrats i llibres litúrgics (I)

Sentit de les orientacions

El Pla Diocesà de Pastoral, per al curs 2012-2013 dedicat a l'Eucaristia, ens proposa de promoure la veritable participació de tots els fidels i la qualitat estètica de les celebracions (CPT, 64); un dels mitjans proposats per a avançar en aquest punt és «tenir cura del presbiteri, de la dignitat i netedat dels llibres litúrgics, dels vasos sagrats i aixovar litúrgic». El Secretariat Diocesà per a la Litúrgia ens proposa unes pautes per a guiar la reflexió dels rectors, preveres, diaques i dels laics que d'una manera o altra col·laboren en la cura d'allò que envolta la celebració de l'Eucaristia, per tal que els presbiteris dels nostres temples expressin la dignitat que escau a llur funció. La Delegació per al Patrimoni Cultural ens ofereix unes breus instruccions per a netejar els objectes artístics de l'església.

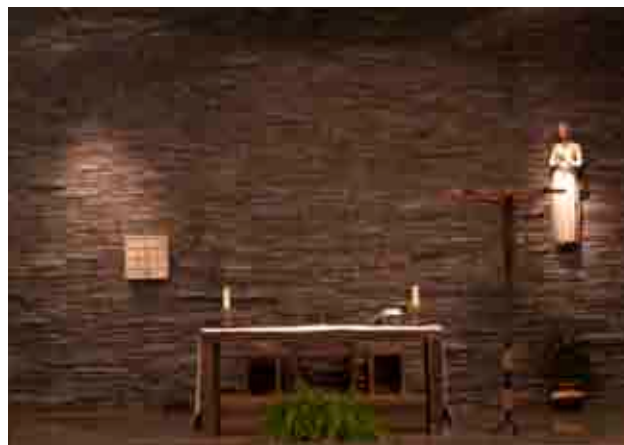
Introducció

L'Eucaristia, i en general la Litúrgia, és celebració de la comunitat cristiana. Aplegada ordinàriament en una església, fa memòria agraïda de l'obra salvadora realitzada en Jesucrist i pren força per a viure'n i ser-ne testimoni en el món.

Les esglésies, doncs, han de ser aptes per a la realització de l'acció sagrada i per a la participació activa dels

fidels congregats; i tant l'edifici sagrat com els objectes que fan referència al culte han de ser decorosos, dignes i bells, signes i símbols de les realitats celestials. Caldrà tenir en compte alhora tant l'autenticitat de l'ornamentació com la comoditat dels fidels.

L'excelsitud d'aquest objectiu i d'aquesta obra mai no l'ha perduda de vista la fe de l'Església. Per això, sempre que ha pogut, ha bastit locals per a l'aplec de la comunitat, siguin temples espaiosos, sovint autèntiques obres d'art, siguin locals més senzills. De fet, en moltes poblacions, grans i petites, l'església és l'edifici més prestant i més identificador del lloc.

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera

Portar les ofrenes a l'altar

És convenient que els fidels expressin la seva participació en les ofrenes portant el pa i el vi per a l'Eucaristia, o bé portant altres dons per a les necessitats de l'església o dels pobres. Així, el celebrant estén els corporals sobre l'altar i resa les dues oracions de benedicció en presentar el pa i el vi.

L'origen del ritu de la presentació d'ofrenes és molt antic en l'Església. Existia el costum de portar cada família alguns béns per als pobres. Així, sant Justí, en el segle II, diu: «Quan els cristians es reuneixen per celebrar l'Eucaristia, s'ha de pensar en

els més pobres i necessitats.» També sant Cebrià, en el segle III, afirma que no es pot venir a celebrar l'Eucaristia sense portar un sacrifici per als pobres.

El moment de fer-ho ha anat canviant, fins que va coincidir aquest gest amb el de la preparació de les ofrenes per al sacrifici eucarístic. Posteriorment, els dons materials serien substituïts per l'aportació monetària.

El gest de presentar el pa i el vi per al convit eucarístic només té ple sentit quan es presenten també altres dons, a fi i efecte que tots puguin tenir pa i vi. No podem compartir el pa de l'Eucaristia sense estar disposats a compartir el pa de la vida.

La societat del cansament | Ester Busquets i Alibés. ....

Cada època ha tingut les seves malalties emblemàtiques. Històricament hem hagut de lluitar contra bacteris i virus. Tanmateix el filòsof coreà, establert a Alemanya, Byung-Chul Man, en el seu llibre *La societat del cansament*, sosté que en el segle XXI les malalties més representatives són les que tenen a veure amb la interioritat: depressió, trastorn per dèficit d'atenció, hiperactivitat, fatiga crònica, síndrome del desgast professional... malalties generades per les exigències socials en l'àmbit de la professió, de les relacions afectives, del consum, de l'oci, de la tecnologia...

Byung-Chul Man considera que vivim en una societat «multiatragada», on no podem parar de fer coses: una darrere l'altra o unes quantes al mateix temps. En una societat així, on l'activitat ocupa tota la vida, no hi ha lloc per a l'avorriment profund, el repòs, la vida contemplativa.

El coreà considera que la pèrdua de creences, tant en Déu o el més enllà com en la mateixa realitat, fa que la vida es converteixi en alguna cosa totalment efímera, fugaç, caduca... igual com el món. Fins i tot les religions que alliberen la persona de la por a la mort i generen una sensació de duració, ja no serveixen. Davant aquesta manca de *Sentit* es reacciona amb mecanismes com la hiperactivitat, la histèria del treball i la producció, deixant de banda l'aspecte transcendent de la vida. Per això l'autor —seguint Nietzsche— recorda que «la vida humana acaba en una hiperactivitat mortal quan se n'elimina tot element

contemplatiu». És més, Nietzsche, profèticament, ja va dir que «després de la mort de Déu, la salut s'eleva a deessa», perquè ell era totalment conscient que sense un horitzó de sentit, sense una experiència religiosa-espiritual, la persona és més fràgil, més malaltissa.

La societat de l'activitat produeix un cansament i un esgotament excessius, i això —en paraules de l'autor corano-germànic— provoca l'«infart de l'ànima». Però aquest cansament té una sortida quan es busca i es troba espai per al descans físic i espiritual. La vida contemplativa necessita «temps mort» per a florir. Per això, sàviament, totes les religions monoteistes han establert períodes de descans: el *yom al-jum`a* (divendres) musulmà, el *sabbath* (dissabte) jueu, o el diumenge cristià. (Déu després de la creació va descansar!) En la societat multiatragada i cansada recuperen tota la seva força les paraules de Jesús: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar.» L'acostament a Jesús —la vida de fe— sovint es veu més com una reresa que no pas com un valor, però l'experiència religiosa, des de temps antics, ha estat sempre un element importantíssim per a l'equilibri interior de la persona. El repòs del qual parla Jesús es refereix sobretot a la pau interior dels «cansats i afeixugats». La tesi de Byung-Chul Man va en aquesta mateixa línia: el millor tractament per a recobrar la salut psicològica de la societat del cansament és el retorn a la dimensió espiritual.

Lurdes, una porta de la fe .....

Sota aquest lema, les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i Solsona farem el 46è Pelegrinatge a Lurdes, que tindrà lloc de l'11 al 15 de maig. Seran cinc dies magnífics de retrobament amb la fe en Crist, i de servei acompanyant les persones que pateixen alguna malaltia o discapacitat. Des de l'Hospitalitat fem una crida a tothom (joves i grans) perquè s'animin a participar d'aquesta experiència de companyonia, d'amistat, de voluntariat, de fe..., d'hospitalitat. Les inscripcions es poden fer a Vic, fins al dia 17 d'abril; a Manresa, fins al dia 18 d'abril; a Igualada, fins al dia 17 d'abril; i a Solsona, fins al dia 12 d'abril. Tota la informació, telèfons i adreces

els podeu trobar a la nostra pàgina web: www.hospitalitatvicsolsona.org També podeu trucar (a les tardes) als telèfons 93 886 93 40 (Vic), 608 963 584 (Manresa), 686 488 995 (Igualada) o 626 994 114 (Solsona). Apunta't a l'aventura!

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60